

Intervju s tovarišem direktorjem

V torek, dne 25. avgusta sem se napotil k tovarišu direktorju Marincu ter mu zastavil nekaj vprašanj iz samouprave in tehnične organizacije podjetja Induplati. Tov. direktor mi je na vprašanja odgovoril naslednje:

Vprašanje: Kakšno je sodelovanje med upravo podjetja in delavskim svetom oziroma upravnim odborom?

Odgovor: Odkar je delavski svet oziroma upravni odbor prevzel vodstvo podjetja v svoje roke, ni do sedaj prišlo še niti v enem samem primeru do različnih mnenj pri sprejemanju sklepov. Vsa vprašanja se obravnavajo skupno in se skupno tudi rešujejo. Zelim pa od vseh članov delavskega sveta kakor upravnega odbora, da sklepe istega poročajo tudi ljudem v oddelku, iz katerega sredine so izvoljeni. Dogaja se, da posamezni člani delavskega sveta diskutirajo ter aktivno sodelujejo pri reševanju posameznih nalog delavskega sveta, ne poročajo pa sklepov svojim delovnim tovarišem. To ni napaka samo našega delavskega sveta, temveč se opaža tudi drugod v drugih podjetjih.

Vprašanje: Podjetje obratuje točasno, rekel bi, s polno kapaciteto. Ali bi povedali, kako je uspelo podjetju priti do tako velikega naročila in ali bomo sedanji tempo obratovanja tudi obdržali?

Odgovor: S prehodom na prosto komercialno poslovanje je bila naša prva naloga razširiti asortiment. Prešli smo na izdelke, po katerih je bilo povpraševanje. To se nam je v kratkem času posrečilo in tako smo na trgu nastopili s pravilno taktiko in pravilno izbiro artiklov. Prodali smo vse. V letošnjem letu smo napravili še en korak naprej v povečanju asortimenta. Tkanine za vetrne jopiče in dežne plašče so naši najnovejši izdelki za jesen 1953. Pred letom dni smo lahko trgovini nudili enega ali dva artikla, sedaj imamo štiri artikle na izbiro. Prej smo barvali te artikle v treh ali štirih barvah, sedaj imamo kolorico dvajsetih barv. Nismo pa še povsem zadovoljni s končnim izgledom tkanine, ker manjkata našim izdelkom še dve fazi oplemenjevanja, in sicer smojenje in merceriziranje. V ostalem smo nastopili s tiskanim platnom, kjer nam pa še manjka izkušenj, da se bomo v prihodnje lahko bolje plasirali.

Trenutna situacija je popoln zastoj v prodaji zaradi znižanja cen, ker še ni rešeno, na kakšen način se bo zniževalo in tudi tozadevnega regresa še nimamo.

Vprašanje: Tovariš direktor, ali bi nam povedali nekaj o značilnostih, katere bi vplivale na povenitev proizvodov našega podjetja. Ali je podjetje na tako močni finančni bazi, da bo lahko vsaj nekoliko znižalo cene svojim izdelkom analogno znižanju cenam ostalih proizvodov iz bombaža, volne, umetne in prave svile, katera se bo v bližnji prihodnosti izvedla?

Odgovor: Znano nam je znižanje cen bombažnim, volnenim ter svilenim izdelkom. Ni nam pa še znan odstotek znižanja akumulacije za lan in konopljo. Ko se to uredi, bomo takoj pristopili k znižanju cenam naših artiklov. V ostalem bi podjetje lahko znižalo cene, če bi znižalo stroške pripravljalnice, za kar bi

morali nabaviti nov votkov previjalni stroj. Takšnega stroja pa trenutno ne moremo kupiti, ker smo prejeli od uprave za zunanjo trgovino sporočilo, da ne smemo sami uporabljati devize za nabavo strojev, razen v primerih, kjer gre za reprodukcijo.

Vprašanje: Znano nam je, da se novi finančni sistem šele postopoma uvaja, vendar določa tudi ta, da se lahko deli dobiček iz ustvarjenega presežka dobička ali ekstra profita, če ga tako imenujemo. Ali se bo v našem podjetju še delil dobiček pod sedanjimi pogoji?

Odgovor: V zvezi z delitvijo dobička pod sedanjimi pogoji upam, da ga bomo še delili, vendar ne pred koncem leta, temveč šele po zaključeni letni bilanci za gospodarsko leto 1953.

Vprašanje: Vemo, da so bili izdelki predvojne Induplati na višini. Ali smo dosegli to raven?

Odgovor: Naše podjetje je predvojno raven v kvaliteti preseglo, toda samo na tistih artiklih, ki so bili enaki pred in po vojni. Predvojna INDUPLATI je izdelovala tkanine iz višjih številke preje, katere v po vojni Jugoslaviji ne izdelujemo. Mi teh visokih številke preje ne uvažamo in zato nekateri izdelki ne dosegajo kvalitete iz predvojne dobe.

Kvaliteta je odvisna od kakovosti materiala-preje, od vložnega dela in izdelave.

Mi smo v asortimentu, ki ga imamo, predvojno kvaliteto presegli. Ta asortiment je pa takšen, da odgovarja zahtevam trga. Ko se bo pa naš življenjski standard dvignil, bomo nastopili na trgu s še kvalitetnejšimi izdelki.

Vprašanje: Ko ste potovali po zahodnih državah Evrope, ste si ogledali tudi nekatera tekstilna podjetja. Ali bi nam hoteli povedati bistveno prednost proizvodnosti v industrijsko naprednejših državah!

Odgovor: Podjetja, katera sem videl, so imela prav tako stare ali pa še starejše stroje kot jih imamo v INDUPLATI, vendar mnogo bolj negovane. Najmoderneje stroje sem videl le na tistih mestih, kjer se to kapitalistom izplača kot nadomestilo za sorazmerno drago delovno silo.

Vprašanje: Sedaj, ko je dobilo podjetje tudi navzoen primeren izgled in so varnostne mere več ali manj urejene, katero večje delo se bo pričelo? Ali se bo podjetje površinsko še razširilo? Kateri oddelki in kam?

Odgovor: Podjetje se bo po sklepu delavskega sveta in upravnega odbora v prihodnjih letih razširilo za eno četrtino. S tem je mišljena povečana produkcija na že naročenih novih Gill-strojih in pa povečana produkcija gasilnih cevi. Nadalje je predvidena povečava tiskarne na 450-metrске mize. To so povečave podjetja za prihodnja tri leta. Da bomo to zmogli, bomo pozidali še ca. 2000 m² zemlje v podaljšku tkalnice. Ta prenovitev bo omogočila izpopolnitev tehnološkega procesa, ki je prav v tkalnici zelo neugoden in že za sedanjo velikost podjetja neprimeren. Razen teh gradenj je treba misliti na naročilo novih parnih kotlov in s tem v zvezi nove stavbe — kotlarne. Vse te investicije pa znašajo ca. pol milijarde dinarjev, katere sami ne zmremo. Toda

v treh ali štirih letih bo tudi to mogoče. Delavski svet je na eni svojih zadnjih sej načelno že odobril te gradnje in s tem nakazal delo upravi za vse obdobje naprej.

Vprašanje: Kot zadnje vprašanje vas prosim, da nam poveste kaj o zboljšanju delovnih pogojev v predpreditnici in o fluorescenčni razsvetljavi v pripravljalnici!

Odgovor: Zboljšanje delovnih pogojev v predpreditnici je eno najtežje rešljivih. Kompletna klima naprava za takšno predilnico ne pride v poštev, ker s to ne bi dosegli zadovoljivih rezultatov. Prah pri predelavi lanu ali konoplje je namreč težji od zraka in pade na tla, medtem ko visijo in plavajo v zraku le najfinejši delci tega prahu. Saturacija je tu zatorej povsem druga kakor v bombažnih predilnicah, kjer je prah lažji od zraka in plava v zraku ter ga je mogoče s klima napravami odsesati. Iz izkušenj kakor iz ugotovitev v inozemstvu je najprimernejša montaža sesalcev z vrečo nad vsakim posameznim strojem.

Najidealnejša rešitev bi bila montaža centralnega kompresorja-sesalca z odvodi k vsakemu posameznemu

stroju, da bi lahko delavka med samim obratovanjem v 8-urnem času vsaj dvakrat temeljito očistila stroj. Vlažilne naprave v našem podjetju ustrezajo namerom. Da je pa prah pri nas tako pereč problem, je glavni vzrok v slabi kvaliteti materiala, kakršnega nimajo nikjer v inozemstvu. Ko bomo imeli na razpolago dovolj finančnih sredstev, bomo nabavili tudi omejnjeni centralni sesalec, ki pa stane danes ca. 1000 £ (funtov), to je v našem denarju nekako 25.000.000 din. Vlažilne in kurilne naprave je pa treba pri nas samo čistiti vsaj dvakrat letno, kar se pa ne dela ali vsaj ne v zadostni meri. (Do sedaj jih je, kolikor vem, očistil tov. Gerkman lansko leto.)

Glede fluorescenčne razsvetljave pa povem, da je stvar že v teku. Potrebne cevi so že kupljene, potrebno je še nabaviti ohišja za cevi in druge dele, katere nam bo dobavila firma ISKRA Kranj in podjetje v Mariboru. Te dobave bodo gotove do konca tega leta. Potrebna montažna dela že opravljajo, tako da bo naša pripravljavnica v pričetku prihodnjega leta osvetljena že s fluorescenčno lučjo.

Otmar

Iz Jarš v svet

(Konec)

V Londonu sva s Tonetom sedla na vlak London—Paris z namenom, da opraviva zadnjo nalogo, to je nakup lanenega vlakna iz fonda pomoči. Prav rada sva zapustila angleško demokracijo, predvsem zaradi tega, ker sva bila potovanja že sita do vrh glave in sva si želela čim prej domačega okolja, znancev in prijateljev. Izbrala sva si linijo Dower—Dieppe, katera je bila tisti dan najugodnejša. Sicer je najkrajša pot Dower—Calais—Paris. Po nekaj urah vožnje z vlakom smo zapustili angleški otok ter se vkrcali na ladjo. Po lepi in zanimivi vožnji smo se bližali prvemu cilju na kopnem, to je Dieppe-u, mestu, kjer so se v pretekli vojni odigravala važna in žalostna poglavja zgodovine. Malo mesto je sezidano na skalnati obali, ki ima zelo strme in visoke stene. Razlika med plimo in oseko znaša tu nekaj metrov. V mestu in okolici se še danes poznajo sledovi težkih bojev in ostanki nemških utrd. Ko vidiš takšen zgodovinski kraj in si priklieš v spomin usodne dneve veš, da je ta košček sveta spomenik, ki priča, da so na tem mestu svobodoljubni narodi skušali zadati umirajoči fašistični zveri poslednji udarec. V Dieppu smo presedli na vlak.

Kakšna sprememba! Samo 33 km razlike, pa živi tu po svojih navadah, temperamentu in jeziku popolnoma drug narod, kar te prijetno iznenadi, ker občutiš v Franciji v odnosu z ljudmi več topline in odkritosti. Tudi brzina vlaka je mnogo večja.

Paris... Prispela sva okoli sedme ure zvečer. Že v Londonu sva si priskrbela naslove hotelov, tako, da sva s pomočjo izvoščka kmalu našla prenočišče. Paris — mesto, o katerem so nekoč trdili, da je središče sveta, je brezdvomno velik center turizma, ki sprejme v svoje okrilje letno na milijone tujcev ter od tega tudi živi. Na ulicah in v hotelih vidiš ljudi vseh barv in ras. To pa tudi ni nič čudnega, kajti razen zgodovinskih in kulturnih spomenikov privabljajo tujce tudi znamenita nočna zabavišča. Zato je pariško življenje tudi tako urejeno, da se kaj hitro otreseš denarja, posebno pa, dokler se v mestu vsaj malo ne spoznaš. V tej veliki reki tujcev pa prednjačijo Amerikanci, katerim so pariške posebnosti prav zaradi debelih denarnic najdostopnejše.

Kakor so Angleži ponosni na svojega Nelsona, tako so ponosni Francozi na Napoleona. Lepa in zanimiva je tudi grobnica velikih francoskih mož, kjer je pokopan tudi Napoleon, imenovana »Invalides«. Ogromen je spomenik »Arc de Triomphe«, ki stoji na Place de l'Étoile. Na tem spomeniku so vpisane vse glavne bitke iz Napoleonovega časa, kakor tudi imena njegovih generalov, vzhodje spomenika pa je grobnica Neznanege junaka. Na Arc de Triomphe (Spomenik zmage) se lahko tudi povzpneš, od koder je lep razgled po mestu. Iz mnogih delov mesta pa lahko vidiš Eiffelov stolp, delo

inž. Eiffla, kateri ga je zgradil leta 1889 iz jeklenih travverz in je visok 300 m. Na vrhu stolpa je radio-oddajna postaja. Na vrh se popelješ z dvigalom. Prekrasen je tudi versajski grad Ludovika XIV. s svojimi parki, ki pričajo, kako so živeli nekoč vladarji v izobilici in razkošju na račun bednega ljudstva. Versailles je tudi mesto, kjer so se podpisovale razne mirovne pogodbe, od katerih je najbolj znana mirovna pogodba z Nemčijo po prvi svetovni vojni leta 1919.

Paris je še danes središče svetovne mode. Od tu kapitalistični svet s pomočjo propagande dirigira modo, to se pravi, skuša prodati to, kar se mu je nakopičilo v skladiščih — ženski svet pokorno sledi tem težnjam. Francozi tudi slavijo po svoji kozmetični industriji, kar se odraža v vseh izložbah.

Kako velik in prostran je Paris, potrjuje naslednji duhoviti pariški pregovor, katerega Parižani prav radi povedo: tujec vpraša Parižana, kako bi si najhitreje ogledal in spoznal Paris, nakar mu ta odgovori, oprostitute, morali boste vprašati koga drugega, jaz živim v Parizu šele 10 let.

Mesto je razdeljeno na 20 okrajev, kateri imajo nazive po najzanimivejših stavbah ali spomenikih na svojem območju. Po istem vzorcu je organizirana tudi telefonska služba in cestna železnica. Največje priznanje pa zasluži podzemna železnica, imenovana »Metro«, katera je istočasno tudi najboljšo orientacijsko sredstvo.

Svetovno znani muzej je Louvre, palača bivših vladarjev Francije, kjer se nahajajo zgodovinske dragocenosti iz preteklosti življenja Francije. Posebno bogato je zastopana rimska, grška in egipčanska doba. Tu je shranjen tudi znameniti diamant »Regent«, kateri ima 157 karatov ter rubin »la Côte de Bretagne« s 105 karati. V Louvru se nahaja tudi kip Venere iz Milla. Predložil bi bilo naštevanje vseh dragocenosti zgodovinskih objektov, ki se tu nahajajo, prijetno pa je ogledati si predmete, katere poznaš iz šolskih knjig in se ti nikdar sanjalo ni, da jih boš videl v naravi.

V Parizu je tudi 14 ogromnih trgovskih hiš, kjer dobiš vse od šivanke do avtomobila vključno prehrano. Najbolj znana takšna hiša je »la Fayette« v bližini opere. Potrebovali bi dva dni, da bi si lahko ogledali v potankosti tako trgovino, katera ima 6 nadstropij.

Drugi dan po prihodu v Paris sva se s Tonetom javila na naši trgovinski ambasadi, kjer sva pa opazila, da imava poleg naših ljudi opravka še s Parižani, kateri so v svojem pohlepu po denarju pravi kontrast od ostalih Francozov. Dovolite, da na tem mestu poudarim, da Paris ni Francija, ampak otok v njej, otok, natrpan z izživetimi ljudmi, ki te skušajo brez sramu ogoljufati, kadarkoli in kjerkoli se jim nudi prilika.

Tako sva morala v težko borbo s trgovci z lanom, saj sva oba prvič v tujini nakupovala lan. Namenila sva se ostati v Parizu 3 dni, toda takoj prvi dan so nama dali vedeti, da bo trajalo delo najmanj 14 dni, katere sva pa skrčila na 10, ko smo uspešno zaključili in dobro kupili laneno prejo za naše podjetje »Induplati«.

Tako sva zaključila našo zadnjo nalogo in se željna po domovini pripravljala na zadnjo pot tega potovanja, ki naju je vodila iz Francije preko Italije in našega Trsta domov v Jarše. Lepa je tujina, toda najlepša je domovina. Vljudnost in postrežba za denar ti ne odtehtata domačega ognjišča in rodne zemlje. M. K.

Kako ugotavljamo finančno stanje podjetja?

Vsak delovni človek se zanima za finančni uspeh gospodarske organizacije, v kateri je zaposlen. To je že nekdanj bilo tako in je še danes še prav posebno, ko je od finančnega uspeha odvisen tudi zaslužek. Naš sistem akumulacije predvideva povezavo plačnega fonda, torej zaslužka z dajatvami za skupnost, kratko za akumulacijo.

Na podlagi potreb in možnosti se izdelava državnih proračun. Predvidijo se potrebni izdatki in za njih kritje potrebni dohodki. Najizdatnejši dohodek državnega proračuna predstavlja akumulacija, predvsem oni del akumulacije, ki se ustvarja s proizvodnjo, torej deli, ki ga ustvarja industrijska dejavnost. Ta akumulacija se določa z ozirom na cene izdelkov, v odstotkih na za proizvodnjo izdelka potrebne plače, in to izdelavne in režijske plače. Zato mora vsako podjetje paziti, da s prodajo svojih izdelkov, torej s cenami doseže tako velik dobiček, da krije potrebe državnega proračuna, kar pomeni, da odvede na njega odpadajoči del akumulacije, obenem pa da doseže plače, potrebne za izplačilo delavcev in nameščencev. Podjetje, ki doseže višji dohodek kot je predviden po družbenem planu, doseže s tem tudi višji plačni fond, takozvani presežek plač ali kakor mu po domače pravimo — dobiček. Ta presežek plačnega fonda se lahko deli med zaposlene delavce in nameščence in ne predstavlja nič drugega kot doseženi zaslužek, ki je večji od predvidenega.

Kot je vsem znano, predstavlja del cene posameznemu izdelku vsota vseh stroškov, potrebnih za izdelavo izdelka. Ti stroški so stroški za osnovni material ali surovino, za plačo ter ostali, predvsem režijski stroški. Upoštevani so v ceni tudi stroški za električno energijo, bodisi da jo izkoriščamo za pogon strojev ali za razsvetljavo, stroški za proizvodnjo pare, stroški embalaže za gotove izdelke itd. Poleg vseh stroškov, to je efektivnih izdatkov, vključimo v ceno amortizacijo, kot sredstva posebnega sklada, ki služi rekonstrukciji in regeneraciji obrabljenih osnovnih sredstev (zgradb, strojev itd.) in akumulacijo kot sredstva, ki smo jih dolžni odvesti v državni proračun. Primer cene izdelku bi izgleдал takole:

surovina	300 din
elektroenergija	10 din
gorivo (para)	8 din
izdelavne plače	20 din
vsi režijski stroški	35 din
(od tega plač 10 din)	
amortizacija	15 din
akumulacija	150 din
(500 % na skupne plače 20 + 10 din)	
Skupaj	538 din

= cena n. pr. za 1 m tkanine.

Poleg teh 150 din akumulacije po pride v dohodek podjetja za izračun plačnega fonda se znižanje lastne cene, ta znesek nam pove, da smo izdelali izdelek ceneje kot smo predvidevali. Tudi vsi izredni in neposlovni dohodki in izdatki se obračunajo z dohodkom podjetja. Da ne bi posamezna podjetja tega načina izračuna plačnega fonda in doseženega dohodka izrabljala, je zakonodajalec predvidel obdavčenje prekomernega presežka plač. Podjetja bi vsled težnje za čim večjimi dohodki zviševala cene nad redno vrednost izdelkov in si s tem kopičila sredstva za višje zaslužke. Za osnovo pri izračunavanju davka na plače se jemlje povprečne plače in je treba za znesek plač,

ki prekoračuje povprečne plače obračunati in odvesti davek. Ker je davčna stopnja progresivna, to se pravi, da je davka sorazmerno več, čim večje so presežene plače, je v interesu kolektivov samih, da si obdrže za delitev presežka samo toliko, da je znesek davka čim manjši, ostali del presežka pa porabijo za nove investicije, kar lahko store ne da bi bilo treba obračunati in odvesti davek na presežek plač. Čisto na kratko bi tu še pojasnil, da je ta gospodarska politika države pravilna — in zakaj? Če bi dopuščali, da se vsled sorazmerno previsokih plač povzraja obtok denarja, bi s tem povzročili večjo ponudbo denarja na tržišču — čim večja pa je ponudba, tem nižja je cena, to se pravi, da bi vrednost denarja padla, odnosno, da bi se cene zvišale, kar je isto. S tem bi na kratko obdelali najvažnejši faktor, ki vpliva na finančno stanje podjetja. Omenil bi samo še to, da tista podjetja, ki ne ustvarjajo po družbenem planu predvidenega dohodka, nimajo niti celih plač, da o kaki delitvi presežka sploh negovorimo.

Drugi važen element finančnega stanja podjetja je kredit. Podjetja, ki upravljajo družbeno imovino, dobe za to potrebna sredstva na razpolago od države v obliki posojila — kredita. Za to posojilo plačajo državi odškodnino v obliki obresti. Podjetje mora z ozirom na svoje potrebe paziti, da ne prekorači odobrenega kredita, to se pravi, da si ne sme delati prekomernih zalog surovin in materiala, da pazi, da se ne kopičijo nepotrebne materialne vrednosti v nedokončani proizvodnji in da tekoče prodaja svoje izdelke, da skrbi, da gotovi izdelki ne obtičijo v skladišču in ga po nepotrebnem obremenjujejo. Podjetju je tu treba polagati skrb na to, da se računi za prodano blago hitro izstavljajo in da jih kupci tekoče plačujejo. S tem si zagotovi podjetje reden dotok finančnih sredstev, s katerimi lahko plačuje svoje obveznosti do dobaviteljev, države in do svojih delavcev in nameščencev. Iz navedenega lahko razvidimo, da je finančno stanje podjetja dobro le tedaj:

1. če so dejanski stroški proizvodnje nižji kot predvideni;
2. če redno izpolnjuje svoje obveznosti;
3. če ne prekoračuje redno višino kredita;
4. če dosega presežne plače.

Vse te predpostavke pa veljajo seveda samo v tem primeru, da podjetje ne zvišuje cen, ampak jih po možnosti celo znižuje.

Poleg navedenih ima podjetje, ki finančno dobro stoji, na razpolago več sredstev za investicije, ki so danes vsakemu podjetju zelo dobrodošla in nujno potrebna.

Kontrolo nad izvrševanjem finančnega gospodarstva v posameznem podjetju vrši kot družbeni organ Narodna banka. Poslovanje je za podjetja, ki so v finančnih težkočah težje, ker se Narodna banka strogo drži zakonitih predpisov in tolmačenj centrale. Podjetja pa, ki finančno niso v težkočah, lahko tudi z Narodno banko poslujejo brez večjih medsebojnih trenj. Da N. B. lahko tekoče nadzira državni gospodarski sektor, morajo podjetja vsak mesec predlagati banki računske zaključke, vsled česar je nujno, da je finančno poslovanje in knjigovodstvo v podjetju vedno ažurno.

Upam, da bo opisani članek marsikomu razjasnil osnovna vprašanja finančnega poslovanja, prosim pa, v kolikor ima kdo željo, da se posamezno vprašanje obdela bolj podrobno, da to sporoči uredniku našega lista.

C. C.

Stipi 1953

Stipi 1953 je končan. Če pogledamo število prijav in rezultate, ki so bili letos doseženi, ne moremo biti povsem zadovoljni in sicer iz sledečih razlogov. Pri članih je tekmovalo 26, pri članicah pa samo 11, kljub temu, da se jih je prijavilo 19. Ta udeležba pa je z ozirom na število članstva v Partizanu in število zaposlenih v podjetju absolutno premajhna.

Sicer ne more nobeden trditi, da za to tekmovanje ni vedel, vendar pa je bilo po mojem mnenju premalo ustne propagande, s katero bi lahko dosegli lepšo udeležbo kakor pa je dejansko bila. S tega gledišča načelstvo ni zadovoljivo rešilo svoje naloge. Čudno pa se mi zdi vseeno, da je pri naših mladinkah tako malo zanimanja za fiskulturo in udeležba povsod tako majhna, kljub temu, da ravno one zavzemajo precejšen odstotek članstva v Partizanu in zaposlene delovne sile v našem podjetju. Imajo vse materialne in fizične pogoje za uspešno delovanje v društvu Partizana, vendar tega ne storijo. Zato glejte tov. mladinke in ne pustite se drugo leto posekati od članov po številu nastopajočih.

Glede same tekmovalne discipline moram pripomniti, da ni bila najboljša. Prej bi trdil, da je bila slaba in to predvsem pri članicah. Saj so posamezne brez kakih posebnih vzrokov odstopale pri posameznih disciplinah in si s tem seveda slabšale izgleda za boljše mesto v tekmoivanju.

Kvaliteta tekmovalcev in tekmovalk pa je bila z ozirom na preteklo leto precej boljša. Pri članih so bili doseženi v petih disciplinah boljši rezultati, pri članicah pa kar v sedmih. Iz tega se vidi, da bi naši atleti in atletinje lahko dosegli še precej boljše rezultate, seveda pod pogojem, da bi malo trenirali, da ne bi bilo vse skupaj tako kampanjskega značaja, kakor je sedaj. Tako se je tudi videlo, da posamezni niso imeli dovolj kondicije, da bi tekmovanje v redu vzdržali in so pri posameznih disciplinah odstopali.

V posameznih disciplinah so bili doseženi v letošnjem tekmoivanju sledeči rezultati:

Člani:

100 m: 1. Šoba Srečko 12,4, 2. Zabukovec Lado 12,6, 3. Jenko Tine 13,2.

800 m: 1. Šoba Srečko 2,58, 2. Zabukovec Lado 2,421, 3. Klešnik Jože 2,435.

Krogla: 1. Šoba Srečko 9,65 m, 2. Zabukovec Lado 9,24 m, 3. Strojjan Janez 8,88 m.

Kopje: 1. Šoba Srečko 41,58 m, 2. Vodopivec Jurij 37,56, 3. Zabukovec Lado 37,40 m.

Disk: 1. Šoba Srečko 29,12 m, 2. Zabukovec Lado 28,95 m, 3. Sešek Ivo 27,98 m.

Troskok: 1. Šoba Srečko 11,65 m, 2. Zabukovec Lado 10,59 m, 3. Strojjan Janez 10,49 m.

Daljina: 1. Šoba Srečko 561 cm, 2. Strojjan Janez 494 cm, 3. Zabukovec Lado 479 cm.

Streljanje: 1. Rajner Janez 25 krogov, 2. Kramberger Ludvik 20 krogov, 3. Zabukovec Lado 19 krogov.

50 m hrbtno: 1. Rajner Janez 0,49², 2. Zabukovec Lado 0,52², 3. Šoba Srečko 0,55³.

50 m prosto: 1. Rajner Janez 0,59, 2. Šoba Srečko 0,46², 3. Strojjan Janez 0,47⁸.

50 m prsno: 1. Strojjan Janez 0,50, 2. Rajner Janez 0,50⁸, 3. Perko Venceslav 0,53.

Članice:

80 m: 1. Žun Zofi 15 sek., 2. Kavčič Magda 15,2, 3. Štupar Iva 15,2.

400 m: 1. Žun Zofi 1,158 min., 2. Štupar Iva 1,14, 3. Benda Vera 1,215.

Krogla: 1. Kavčič Magda 638 cm, 2. Žun Zofi 525 cm, 3. Beden Terezija 477 cm.

Kopje: 1. Kavčič Magda 17,90 m, 2. Cengle Marta 15,30 m, 3. Žun Zofi 14,15 m.

Disk: 1. Kavčič Magda 15,81 m, 2. Štupar Iva 15,70 m, 3. Sitar Maksa 15,30 m.

Daljina: 1. Kavčič Magda 347 cm, 2. Žun Zofi 333 cm, 3. Štupar Iva 314 cm.

Višina: 1.—2. Štupar Iva 110 cm, Kavčič Magda 110 cm, 3. Sitar Maksa 100 cm.

Streljanje: 1. Hafner Cilka 19 krogov, 2. Štupar Iva 15 krogov, 3. Benfa Vera 10 krogov.

50 m hrbtno: 1. Štupar Iva 1,121 min., 2. Sitar Maksa 1,15, 3. Beden Terezija 1,38.

50 m prosto: 1. Sitar Maksa 1,05 min., 2. Beden Terezija 1,06, 3. Stojc Rezka 1,096.

50 m prsno: 1. Sitar Maksa 0,588 min., 2. Žun Zofi 1,04, 3. Štupar Iva 1,07.

V skupnem plasmanu je razvrstitev sledeča:

Člani: 1. Zabukovec Lado 5.588 točk, 2. Šoba Srečko 5.321 točk, 3. Rajner Janez 4.882 točk, 4. Strojjan Janez 4.118 točk in 5. Jenko Tine 4.115 točk.

Članice: 1. Štupar Iva 3.011 točk, 2. Sitar Maksa 2.536 točk, 3. Žun Zofi 2.499 točk, 4. Beden Terezija 1.866 točk in 5. Stojc Rezka 1.866 točk.

Tov. Zabukovec Lado je z osvojitvijo prvega mesta v letošnjem letu postal trikratni prvak STIPI-ja in s tem prejel v trajno last prehodni pokal, Sodniški zbor s tov. Rebernikom na čelu je dobro rešil svojo nalogo. Posebna zahvala gre tov. Reberniku, ki je s svojo požrtvovalnostjo marsikateremu članu Partizana kakor tudi kolektiva za vzgled kot aktivni član.

S tem člankom sem hotel podati kratek pregled uspehov in neuspehov letošnjega STIPI-ja in želim, da gremo v prihodnjem letu korak naprej tako pri udeležbi kakor tudi pri samih rezultatih.

Na koncu izrekam v imenu Partizana UO podjetja najlepšo zahvalo za njegovo razumevanje pri dodelitvi nagrad za najboljše tekmovalce.

Jarše, 26. 8. 1953.

Jeraj Franc

VESELA KRONIKA

Našim čitateljem se moram oprostiti, ker sem pri zadnji številki neopravičeno izostal. Vem, da ste me pogrešali, toda gotovo ne tako kot jaz vaših prispevkov — pomota — enega sem pa le prejel in temu iskrena hvala.

Nekoč sem že zapisal, da je naš avtobus zelo »zbogan«. Da je to res je sam potrdil, ko je drdral proti Vrhniki. Naenkrat je odnehal in mesto njega je začel drdrati naš Inko in to kar v tujih jezikih.

Pri nas se je šport že neverjetno razširil. Skoraj bolj kot oslovski kašelj. Eden izmed navdušenih športnikov je tudi naš Tone, ki pri treningih pletanja, kadar ima »fundament«, sleče vse kar bi povečevalo trenje. Bajne po mednarodnih predpisih »adamov kostim« ni priznana obleka za pletanje.

Ce še ne veste, imamo med nami tudi baletnega mojstra: to je tovariš Božo. Pred nedavnim je imel nastop (preden je šel na dvomesečni kurs) v naši menzi, baje zelo skromno oblečen. Upam, da se ne bo razvila kakšna nova epidemija v našem kolektivu.

Ker smo že ravno pri športu, vam moram javiti, da se je te dni končal tradicionalni »STIPI« ali po domače teden »preganajna« po travi. Že tretje leto po vrsti si je osvojil prvenstvo in pokal tovariš Lado v izredno hudi konkurenci. Pravijo, da so našega »Srača« malo potegnili, ker mu niso javili, kdaj bo vzpon na Veliko planino ter je tako izgubil 600 točk. Moram ga potolažiti, ker pri vojakihi tako ne bo rabil pokala.

Naš stari je tudi prejel pokal za tisto »žogcanje«. Čas bi bil, da bi ga že vendar kedo nesel in pokal odnesel.

Sedaj, ko je s »kšeftom« bolj slaba, pa promet pri Ručmanu v barvarni iz dneva v dan narašča radi nizkih in konkurenčnih cen. Vsem, ki rabijo njegovo pomoč, pa svetujem, da svoje jopce nosijo drugam »farbat«, ker je do pomladi že založen z delom ter se še niti ne ve, če bo lahko tudi kaj za podjetje naredil. Tega nikar ne povejte »staremu«, sicer bomo imeli v tovarni en »kšeft« manj.

Ce kdo sreča Majnika z metlo — mu v pojasnilo povem — da ne potuje na Klek, temveč samo pometat svoje bodoče stanovanje.

Agencija »Planina« javlja, da Tone s svojo brigado že pridno koplje po končanih bitkah s kmeti. Ranjen ni nihče.

Vaš PEPE